

Վերականգնեալ զվանքս Սուրբ Նշան...
Բամբ ժողովրդոց մեծ և փոքրիկան,
Անշափ բարութեամբ առ 'ի քեզ ուխտ գան,
Հոգեով և մարմնով ցնծան և խնչան:

Ապաւեն ազգիս աթոռ Սուրբ Նշան...
Արտաբոյ ներքոյ պատեալ ամբական,
Սըրբատալ քարիւք ես կամարական:
Մեծ կաթուղիկէ, տունն արքայական,
Ճեմեայ ճեմարան, ճարակ Սուրբ Նշան...

Ի միջի քուժ կան հաստատ բնակարան,
Թէ և կարգաւորք կամ աշխարհական
Քեզ սպասաւորեն միշտ ծոռայական,
Տիրոգ, տեղաւոր տաճար Սուրբ Նշան:

Կարգաւ քուրբիս բազում օթեան,
» Ելթեկեղտաց տեղ ասպընձական:
Դու ի ծոց նորին բազմալ գոգնական
Հանգիստ հաճելի, հաստատ Սուրբ Նշան:

Ֆարտ ես, և ոչ կայ քեզ նմանական,
Տեսօք և տեղեալ յոյժ հիացական,
Ամենայն բարեօք լըցեալ լիտան
Փառօք փառաւոր, փարթամ Սուրբ Նշան:

Արծաթ և ոսկի անօթ ընտրական,
Իւրիւրաւ և կանթեղ, խաչ, աւետարան,
Շուրջաւ և վախտ, ուրար և բողոյան,
Զանազան զարդիւք զեղուն Սուրբ Նշան...

Աստուծոյ յառաքիկայս:

Երկու տղերքք ջուր համեղական.
Աստեալ են մայրօք զքե պարտական,
Կաս դու 'ի միջի տերձով սեփական,
Կաքուռեալ կայթեալ, կայան Սուրբ Նշան:
Յանկան փափաքին աղինք ամենայն,
Մինչև այլազգիք առ ոտաւ քո գան,
Մըռզաւ և պարուն համ Սուրբ Նշան և Խան,
Հիացեալ Հայիկն հիմանդ Սուրբ Նշան:

Թէպէտ և այժմ թափուր է Ս. Նըշան տյն արծաթեայ և ոսկեայ յնւորաւ կաւն անօթներէն, այլ ունի մեծ դիւղեր, անասուններ և ուղիներ, որք տարուէ տարի 6000 բուրլի եկամուտ կուրերեն. եթէ այդ հազարաց վեցին մին ամէն տարի այդ հին սրբատեղւոյն վըրայ ծախուի, թափած և վկածը ծեփուր նորոգուի, դարձեալ կը շէննայ Ս. Խաչ, և ազգիս հին, փառաւորեալ, սրբազան յիշատակը երթալով չի կործանիր:

Հ. Քերոզդէ Վ. Քոնստանտին

Ս. Ռ. Ա. Կ

Պայլն և Զորին և Աղուէն եղեն եղբարք, և գնացին, և որս ոչ հանդիպեցաւ. յորժամբաղցեան, ասացին ընդ միմեանս, Թէ Եկայք կերիցուք զայն՝ որ 'ի տարեց փոքր է. զի զԶորին կամէին ուտել: Եւ ասացին ընդ Պայլն, Թէ Դու քանի՜ ամաց ես: Ասէ Պայլն, Եւ այն զպայլն եմ, որ 'կոյ 'ի տապանն էառ: Եւ ասէ Աղուէն, Թէ Դու տանն տղգով քան զիս փոքր ես. ես այն աղուէն եմ, որ Աստուած ետուող զիս յառաջն. ես այն եմ: Եւ Զորին ասէ. Իմ թուերն 'ի սմբակս գրեալ է, կարգացող բերէք որ կարդայ և զիտնայ Թէ քանի՜ ամաց եմ: Աղուէն արն ասէ ընդ Պայլն, Թէ Եւ գիտեմ որ զքեզ 'ի դարդոց զրին ժամանակ մի. եկ կարգաւ զգիրս: Եւ Պայլն հաւատաց և գնաց. և Զորին զտուն 'ի վեր էտու, և նոր էր լուսնած: Եւ և Պայլն գնաց

'ի տեսանել զգիրն, և ասէ Աղուէն. Յառաջ գնա՛ զի դու ծեր ես և զիրս մաշեալ է, որ լաւ տեսնես. և գնաց այլ յառաջ. և եհան Զորին կիցս և մեծաւ զօրութեամբ եհար զճակատ Պայլուն, և ջախջախեաց զգլուխն և զխամփէքն: Եւ Պայլն երթայր և ողորմագին լայր: Եւ ասէ Աղուէն Պայլուն, Թէ Եկ, եղբայր, մի տող այլ մաշըր զիր կայ, զայն այլ կորգաւ: Եւ ասէ Պայլն, Թէ Եւ զգիրս ինչ գիտեմ. մեք յազգէ յազգ մաւ, գործ մշագործի որդի ենք. ապա ով զիւր արուեստն թողաւ և այլ առնէ, նա իւր հայն պիտի քան զիմս լինի. — Յուցանէ առակս՝ Թէ զայն արուեստն որ ոչ զիտէ և 'ի վարդապետէ չէ ուսեալ մարդ, նա զայն պարտ չէ որ առնէ, Թէ չէ՛ խամփէքն քան զգայլուն պիտի լինի:

ՈՍԿԻՓՈՐԻԿ

